

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Quemadmodum monendi sunt, qui Matrimonium contrahere affectant. 41

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. XXXVII. *Moderatio in casibus reservatis.*

IN occultis delictis, ex reservatione casuum, compertum habemus, nonnihil mali interdum accidere; vel quod peccator, non habens in promptu Sacerdotem qui illum absolvat, confiteri vel differt vel contemnit; vel quod, qui minores aetate sunt vel mulieres, difficile adducantur, ut ex suis Parochiis non sine levi suspicione ad Nos seu Commissarios Nostros proficiscantur. Quare, ut consulamus & verendia & fama, visum Nobis est, hanc potestatem Nostram absolvendi à peccatis & casibus Nostrae absolutioni reservatis, (occultis tamen) omnibus Parochis per Dioecesim Nostram constitutis, rite vocatis, delegare; modo tamen Vicariorum Nostrorum in Pontificalibus consilium requirant ac adhibeant: Nostros tamen Suffraganeis potestatem facientes, aliter in Dioecibus suis, uti consultius videbitur, super hac re ordinandi.

CAP. XXXVIII. *Publica poenitentiae usus in Ecclesiam revocandus.*

IN publicis vero criminibus, quemadmodum necesse est, ita jubemus ad Canones antiquos publicae poenitentiae regredi, atque adeo ad Christi & sui discipuli Pauli institutum reverti, qui ad Corinthios exemplo ostendit, quomodo oporteat Ecclesiam, in publice peccantem, animadvertere, donec ipsi publice peracta poenitentia satisfecerit. de quo fusius dicemus, sub titulo, de Iurisdictione Ecclesiastica contentiosa.

I Cor. 5.

CAP. XXXIX. *Recitata Confessione, quid a gendum per Parochum.*

Peracta Confessione, sub absolutionem Sacerdos monebit Confitentem, ut, quod admissum est, detestetur, ut sic deinceps vitam instituatur, ne in ullum lethale crimen posthac incidat; quemadmodum Christus ad mulierem dixit: Vade, & noli amplius peccare. Utque, eum affectum habens, credat, per Dei misericordiam virtute Sanguinis Christi, per absolutionem impartienda in verbo ejus, sibi remissum iri peccata. Injungat etiam illi, fructum dignum poenitentiae facere; ac tum denique imponat manum, ac absolvat Confitentem.

Ionn. 8.

CAP. XL. *In Matrimonii Sacramento quid agatur.*

DVm Matrimonio jungunt Parochi virum ac mulierem, docebunt, Matrimonium

institutum esse à Deo, confirmatum per Christum, ut Genesios secundo & Matthaei 19 legimus. Quod Sacramentum, si quis, sicut decet, acceperit, accedente sacerdotali precatione, confert donum Spiritus, quo vir diligat uxorem amore casto, sicut Christus dilexit Ecclesiam; mulier vicissim, propter Christum, amet reverenturque virum suum, uti Dominum; uterque liberos (si dentur) summa cura instituatur ad Christianam pietatem. Copiosam monendi materiam Paulus, ad Ephes. 5, subministrat.

Gen. 2.
Mat. 19.

Ephes. 5.

CAP. XLI. *Quemadmodum monendi sunt, qui Matrimonium contrahere affectant.*

QUUM Matrimonium ante lapsum Adae propter procreandos liberos institutum, ac benedictione Dei firmatum sit, qua dixit ille; Crescite & multiplicamini, & replete terram; peculiariter autem homini; Erunt duo in carne una; propterea relinquet homo patrem & matrem suam, & adhærebit uxori suae; nec ratio conjunctionis seu benedictio post lapsum defecerit; sed tantum, quod sanis potuit esse officium, id ægrotis factum etiam sit remedium, dum utriusque sexus infirmitas, propendens in ruinam turpitudinis, rectè excipitur honestate nuptiarum; quemadmodum divus Paulus ait; Vnusquisque uxorem suam habeat propter fornicationem, nimirum vitandam: Monendi sunt, qui Matrimonium contrahere affectant, ne alius affectus ipsos huc rapiat; ut sit honorabile conjugium ac cubile impollutum. Nam si neque ob prolem suscitandam, neque ob fornicationem vitandam, sed potius divitiarum aut opum nanciscendarum aut alterius rei gratia, Matrimonium contrahatur; perperam agitur, ac graviter in Sacramentum peccatur. Hic, quæ Tobiae 6, 7 & 8 scribuntur, enarrari, proponi, ac doceri conveniet. Vbi locus pulcherrimus est, exemplo commonstrans, quemadmodum bona uxor donum Dei sit, debitum timenti Dominum; quomodo in timore Dei apparentibus, non luxuriae causa, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen Dei in secula, petenda; quo pacto, conjugii conscriptione facta, tradenda; quemadmodum etiam convivium nuptiale cum laude & benedictione Dei agendum; denique, quomodo precandus sit Deus per conjuges, ut benedictionem suam in ipsos, quos conjunxit, impleat. Hæc enim decent sanctorum filios; qui non debent ita conjungi, sicut gentes quæ ignorant Deum. Eritque horrendum illud exemplum, de septem Saræ viris, à dæmonio occisis, replicandum. His namque (ut Raphael Angelus apud Tobiam ait) qui conjugium ita suscipiunt, ut Deum à se & sua mente excludant, & suæ libi-

Aug. de
Gen. ad
literam, li.
9. c. 3. §
seq.
Gen. 1.
Gen. 2.

I Cor. 7.

libidini ita vacent sicut equus & mulus in quibus non est intellectus, dæmonium malum dominatur. Quamobrem vehementer comprobamus illum morem, quo, Matrimonio jungendi, ante Ecclesiasticam conjunctionem jejunio se præparant, & sacram Eucharistiam sumunt.

CAP. XLII. *Matrimonium tria completi.*

Ang. de
Genesi ad
litteram
lib. 9. c. 7.
tom. 3.

DOcendi itaque breviter, Matrimonium tria completi, fidem, prolem, & Sacramentum. In fide attenditur, ne, præter vinculum conjugale, cum altera vel altero concubatur. in prole, ut amanter suscipiatur, benigne nutriatur, religiose educetur. in Sacramento autem, ne conjugium separetur, neve dimissus aut dimissa, etiam prolis causa, alteri conjugatur.

CAP. XLIII. *Pium votum, & in clandestine contrahentes censura.*

Ex Ca-
non. Eua-
risti.

OPtandum, ut Canon Euaristi Pontificis Concilio generali renovetur, tollanturque illa clandestina matrimonia, quæ, in vitis parentibus ac propinquis, Veneris potius quam Dei causa contrahuntur. Nam quanta ex his clandestinis matrimoniis mala suboriantur, in aperto est. Interea vero, donec Ecclesia de hoc prospiciat, si non irrita, prohibita saltem sint; & pænæ Canonice, hoc est, excommunicationi, contrahentes & qui his ope aut consilio adfuerint, subjaceant: quam nec tam facile, nisi Ecclesiæ satisfiat, tolli, admodum expedire, Nobis videtur. Quantum fieri potest, cavebit Parochus, ne liberos citra parentum auctoritatem conjugat. Quod si parentes negligentes fuerint, aut, in admittendo matrimonio jam contracto, rigidiores negatores; admonebit eos, ut liberos maturæ ætatis elocent, neve vinculo, jam per Ecclesiam indissolubili, pertinacius oblucentur.

CAP. XLIV. *Conjunctio conjugum in facie Ecclesiæ peragenda.*

Conjunctionem, per Sacerdotem, cum benedictione sacerdotali ac precibus, inter Missarum solemniam in templo secundum antiquos Canones & Ecclesiasticum ritum fieri, decernimus. Superbia ac fastu tumidis, qui in privatis domiciliis malunt quam in templo, ubi Ecclesia convenit ac jungendis bene precatur, copulari, quis non inepte opposuerit illud Paulinum: Num Ecclesiam Dei contemnit? Nec Sacerdos antè quoslibet conjugat, nisi edictis aut proclamationibus tribus, publice è suggesto ad populum factis,

I Cor.
II.

præcedentibus, ob multas ac varias fraudes evitandas. Contra hæc haud facile, sed tantum ubi ratio admodum necessaria hoc ipsum fieri postulaverit, idque non nisi causa cognita, dispensabitur.

CAP. XLV. *Peregrinos & ignotos, sine legitimo testimonio, non conjugendos.*

Peregrini & ignoti non conjugantur, nisi legitimis testimoniis doceant, se, ubi ante versati fuerint, nullis matrimonii vinculis adstringi, ipsisque per suum Parochum licere, per alium Parochum copulari.

CAP. XLVI. *In gradibus consanguinitatis ac affinitatis, Concilium generale observandum.*

Quod ad gradus consanguinitatis ac affinitatis attinet, qui matrimonium contrahendum ac contractum dirimunt, decretum Concilii generalis observabitur. Hic si Parochi in dinumeratione graduum addubitaverint, peritiores consulent. Vbi Romanus Pontifex dispensatorio diplomate matrimonium, secus contractum, approbandum jusserit, examinentur causæ diligentius, quæ dispensationem extorserunt. Quæ si comperiantur aliter, quam narratum est, se habere, non dubium est, dispensationem nullius roboris esse.

Ex Conc.
gener. c.
non debet
de consan-
& affi.

CAP. XLVII. *Ludicra tollenda.*

Ludicra illa, quæ in templis post conjunctionem Sacerdotalem fieri consueverunt, veluti in pulsando sponso, atque alia ejusdem generis, penitus tollantur. Nam res seria, quam Deus ipse instituit, benedixit, in violabilemque decrevit, agitur.

CAP. XLVIII. *De sacro Ordine dictum esse prius.*

De sacro Ordine, & quæ salutaris gratia hoc Sacramento conferatur, quæ denique in eodem Sacramento conferendo observari oporteat; titulo primo, qui de munere Episcopali est, abunde diximus.

CAP. XLIX. *Cur adhibeatur Extrema unctio.*

Restat Extrema unctio, quæ (quoniam in morte extrema lucta est) adhibetur, ut vel convalescat ægrotus, si Deo ita visum, vel fide bonaque spe obdormiat in Domino.